

χωσις ἦτο πλουσιωτάτη εἰς ἀντικείμενα ἀρχαίων χρόνων. Ἐπὶ θέσεως τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ τοίχου, ἐκεῖ ἔνθα οὗτος μετεβλήθη εἰς κλί-

μακα, εὐρέθησαν ἐπὶ μιᾷς τῶν βαθμίδων τούτων, αἵτινες ἐπληροῦντο ὀπίσθεν διὰ μειζόνων λίθων, τρία τμήματα ἀρχικῆς ἐπιγραφῆς· τέταρτον δὲ μικρὸν τμήμα προσαρμοζόμενον πρὸς τὸ ἀριστερὸν ἄκρον εἶχεν ἤδη εὐρεθῆ κατ' Ἀπρίλιον πρὸ τοῦ νοτίου μετώπου τοῦ ναοῦ. Ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακαλύψεως τῶν τριῶν ἐκείνων τμημάτων προκύπτει ἀσφαλῶς ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἀρχαιότερα τοῦ ναοῦ καὶ προέρχεται ἐξ οἰκοδομημάτων ἤδη κατὰ τὴν κτίσιν τοῦ νέου ναοῦ καταστραμμένων, ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ ἐπιχώσει τοῦ ἀνδῆρου εὐρεθέντα ἀρχαῖα ἀρχιτεκτονικὰ συντρίμματα. Παρατίθεμαι ταύτην κατὰ σχεδιογράφημα γενόμενον κατὰ τὸ ἐκτύπωμα τὸ πεμφθὲν ὑπὸ τοῦ Δ^ρ Thiersch.

Παρατηρητέον ἐπὶ τούτοις ὅτι, ὡς ὁ Thiersch παραπληρωματικῶς ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου διέκρινε καὶ ὡς ἐγὼ ὕστερον ἐπὶ τοῦ ἐκτυπώματος λίαν ἀμυδρῶς ἠδυνήθην νὰ διακριθῶσω, ὑπῆρχεν ἐτι ἐν τῷ χάσματι τῆς δευτέρας γραμμῆς ἀριστερᾷ ἐν X, ὅπερ εἶναι νῦν ὅλως ἐξηλειμμένον. Ἡ ἐπιγραφὴ ὅθεν ἐδήλου χόβομος (καὶ ὁ βωμὸς) χόλεφας (καὶ ὁ ἐλέφας). Τὸ ὑλικὸν εἶναι ἐκ μαλακοῦ κιτρινωποῦ τιτανολίθου, τοῦ αὐτοῦ ἐξ οὗ κατασκευάσθη καὶ ἡ βάση τοῦ βωμοῦ τοῦ ἀναγομένου εἰς τοὺς χρόνους πρὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ νέου ναοῦ, ἥτις ἀνεκαλύφθη πρὸς βορρᾶν τῆς λιθοστρώτου ἀνόδου εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον. Ὁ λίθος ἔχει 9 ἐκ. μ. πάχος, 25 ὕψος καὶ νῦν περὶ τὰ 1.60 μῆκος καὶ οὐδὲν δεικνύει ἴχνος προσκολλητέως. Ἄρα πιθανῶς ἐπλασιοῦτο ἐντὸς ξύλου ἢ πηλίνων πλίνθων, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀνῆκεν εἰς ἀρχαιότροπον οἰκοδόμημα, οὗτινος τὸ ἄνω μέρος ἀπετελεῖτο ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τούτου.

Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης μὲν γραμμῆς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀναγινώσκεται Κλ]εοίτα, τῆς δὲ δευτέρας ἐποι]έθε καὶ τῆς τρίτης τὸ τεῖχος (ἢ ὁ θριγκὸς)] περιε[ποι]έθε

Ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ θὰ ἤρμοζεν ὄνομα περιεχόν δύο ἐτι γράμματα.